Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1899. Wydano i rozesłano dnia 25. sierpnia 1899. Część IX.

Nr. 84.

Ustawa

z dnia 26. czerwca 1899 o Radach szkolnych okręgowych.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Każdy powiat polityczny w każdoczesnych swoich granicach tworzy osobny okrąg szkolny, z osobną c. k. Radą szkolną okręgową, której siedzibą jest siedziba politycznej władzy powiatowej.

Każde miasto, rządzące się osobnym statutem, stanowi osobny okrąg szkolny, z osobną c. k. Radą szkolną okręgową.

§. 2.

W skład Rady szkolnej okręgowej wchodzą:

a) naczelnik politycznej władzy powiatowej, a w razie jego nieobecności urzędnik zastępujący go we władzy politycznej;

b) jeden duchowny z każdego wyznania i obrządku, liczącego w okręgu więcej niż tysiąc dusz; mianowanie duchownego członka Rady szkolnej okręgowej należy do wyższej władzy kościelnej; reprezentanta religii izraelickiej wybierają zwierzchności gmin wyznaniowych izraelickich w okręgu;

c) dwaj względnie trzej reprezentanci zawodu nauczycielskiego, z których jednego wybierze Konferencya okręgowa nauczycielska ze swego grona, drugim jest dyrektor seminaryum nauczycielskiego istniejącego w siedzibie lub w okręgu Rady szkolnej okręgowej, a gdzie taki zakład nie istnieje,

nauczyciel kierujący jednej ze szkół ludowych w okręgu przez Radę szkolną krajową wyznaczony, trzecim jest dyrektor jednej ze szkół średnich, jeżeli takie szkoły w siedzibie Rady szkolnej okręgowej istnieją, wyznaczony przez Radę szkolną krajową;

d) dwaj delegaci Rady powiatowej a nadto, jeżeli w okręgu znajduje się miasto objęte ustawą z dnia 13. marca 1889 r. Nr. 24 Dz. u. kr. jeden delegat Rady gminnej tego miasta;

e) inspektor szkolny okręgowy, a gdzie w okręgu jest dwóch lub więcej inspektorów, inspektorowie szkolni okręgowi dla okręgu ustanowieni.

§. 3.

Przewodniczącym Rady szkolnej okręgowej jest naczelnik politycznej władzy powiatowej (starosta), względnie kierownik starostwa. W razie nieobecności jego przewodniczy na posiedzeniu Rady zastępca przewodniczącego, którego Rada szkolna okręgowa wybiera ze swego grona bezwzględną większością głosów co trzy lata; w czynnościach zaś wymienionych w §. 19. niniejszej ustawy zastępuje przewodniczącego urzędnik zastępujący go we władzy politycznej.

§. 4.

Reprezentanci zawodu nauczycielskiego wychodzący z konferencyi okręgowej, będą obierani na trzy lata, tracą jednak swój mandat, jeżeli przed upływem tego czasu przestaną w okręgu pełnić funkcye nauczycielskie. Delegaci Rady powiatowej oraz delegat Rady gminnej będą obierani na czas swego mandatu do Rady powiatowej a względnie Rady gminnej. Reprezentanci zawodu nauczycielskiego wyznaczeni przez Radę szkolną krajową i duchowni członkowie pozostaną na swoim urzędzie, dopóki nie zostaną odwołani przez swoich mocodawców.

§. 5.

Dla Rad szkolnych okręgowych w miastach, rządzących się własnym statutem (Rad szkolnych okręgowych miejskich) stanowi się następujące wyjątki od przepisów objętych §§. 2—4:

a) w skład Rady szkolnej okręgowej miejskiej wchodzi jako naczelnik władzy politycznej prezydent miasta, a względnie wiceprezydent miasta zastępujący go w urzędowaniu;

b) każde wyznanie i obrządek, które liczy więcej niż 500 dusz w mieście, ma być reprezentowane w Radzie szkolnej okręgowej miejskiej przez swego delegata;

c) w skład Rady szkolnej okręgowej miejskiej wchodzi czterech reprezentantów zawodu nauczycielskiego, jeden nauczyciel i jedna nauczycielka wybrani przez konferencyę okręgową nauczycielską z jej grona, jeden dyrektor seminaryum nauczycielskiego męskiego (żeńskiego) i jeden dyrektor szkół średnich, wyznaczeni przez Radę szkolną krajową;

d) zamiast delegatów wymienionych w §. 2. d) wchodzą w skład Rady szkolnej okręgowej miejskiej trzej delegaci Rady miasta na czas trwania swego mandatu do Rady miasta;

e) oprócz inspektora, względnie inspektorów okręgowych w skład Rady szkolnej okręgowej miejskiej wchodzi radca magistratu, prowadzący referat spraw administracyjnych i ekonomicznych szkół ludowych.

§. 6.

Do strzeżenia religijnych interesów tych mieszkańców szkolnego okręgu, do których wyznania żaden z członków Rady szkolnej okręgowej nie należy, wybiera ta Rada dla każdego z wyznań osobnego doradcę.

§. 7.

Wszystkie w §§. 2., 3., 5. i 6. wyszczególnione mianowania i wybory wymagają zatwierdzenia Rady szkolnej krajowej.

§. 8.

Rada szkolna okręgowa w swoim okręgu:

a) zarządza szkołami ludowemi publicznemi oraz zakładami naukowymi i wychowawczymi, które z niemi są połączone z wyjątkiem szkół ćwiczeń przy seminaryach nauczycielskich;

b) sprawuje nadzór nad szkołami ludowemi prywatnemi oraz nad zakładami wychowawczymi prywatnymi dla młodzieży, która do uczęszczania do szkoły jeszcze nie jest obowiązaną, lub która do szkół ludowych uczęszcza;

c) wykonywa władzę zwierzchnią nad Radami szkolnemi miejscowemi oraz zarządza dochodami funduszu szkolnego okręgowego, gdzie fundusz taki istnieje.

Zakres działania i zadania Rady szkolnej okręgowej w tych trzech kierunkach określone są ustawami szkolnemi oraz rozporządzeniami, wydanemi na podstawie tych ustaw.

W szczególności ma Rada szkolna okręgowa:

1. zastępować na zewnątrz sprawy okręgu szkolnego, mieć dokładny przegląd stanu szkół w okręgu, tudzież starać się o prawem przepisany porządek w szkołach i ulepszenie ich, o ile to być może, tak w ogóle, jak i co do każdej szkoły z osobna;

2. starać się o ogłaszanie ustaw i zarządzeń wyższych władz szkolnych w przedmiocie spraw szkolnych, tudzież o przeprowadzenie tych ustaw i zarządzeń;

3. prowadzić pertraktacye co do regulowania i rozszerzenia szkół istniejących, tudzież co do zakładania nowych szkół, co do przyłączania do związku i wyłączenia ze związku szkolnego i przeprowadzać rozprawy konkurencyjne w sprawie budowy szkół;

4. opiekować się funduszami i fundacyami szkolnymi miejscowymi, o ile czynności te nie są zastrzeżone innym władzom;

5. opiekować się szkołami pod względem ekonomicznym i policyjnym, zajmować się zaopatrzeniem ich w odpowiednie budynki i wewnętrzne urządzenia, oraz w potrzeby rzeczowe o ile te czynności nie są zastrzeżone Radzie szkolnej miejscowej lub Radzie szkolnej krajowej;

6. używać środków przymusowych w razach ustawą oznaczonych, przyczem winni jej być pomocni c. k. Starostowie powiatowi;

7. tymczasowo obsadzać posady nauczycielskie, a współdziałać w stałem obsadzeniu posad, względnie posuwaniu nauczycieli na wyższe płace;

8. przeprowadzać śledztwa w przekroczeniach dyscyplinarnych nauczycieli i w sprawie innych braków, dostrzeżonych w szkole, rozstrzygać o tem w pierwszej instancyi, a względnie czynić wnioski do Rady szkolnej krajowej;

9. opiekować się nauczycielami, starać się o ich dalsze kształcenie, urządzać konferencye nauczycielskie, nadzorować biblioteki szkolne i biblioteki dla nauczycieli;

10. zarządzać nadzwyczajne inspekcye szkół;

11. zawiązywać i rozwiązywać Rady szkolne miejscowe, oraz oznaczać ich granice i siedziby;

12. udzielać objaśnień i opinii, przedkładać wnioski i peryodyczne sprawozdania do wyższych władz szkolnych.

§. 9.

Rada szkolna okręgowa zbiera się przynajmniej raz w miesiąc na zwyczajne obrady. Przewodniczący może według potrzeby, a winien na wniosek dwóch członków w przeciągu ośmiu dni zwołać nadzwyczajne posiedzenie.

Wszystkie sprawy, o których trzeba rozstrzygać, przedkładać sprawozdania lub wnioski mają być kolegialnie traktowane.

W porozumieniu z Radą szkolną krajową nada sobie Rada okręgowa regulamin czynności i określi bliżej kompetencyę Wydziału wykonawczego.

§. 10.

Do stanowienia uchwał potrzebną jest obecność więcej niż połowy członków.

Uchwały zapadają absolutną większością głosów. W razie równości głosów, rozstrzyga przewodniczący, który ma także prawo wstrzymać przeprowadzenie uchwał sprzeciwiających się według jego zdania obowiązującym przepisom i zasięgnąć natychmiast decyzyi Rady szkolnej krajowej.

Nad sprawami dotyczącemi nauki religii, ćwiczeń religijnych i nauczycieli religii obradować i głosować należy, o ile to tylko możliwem w obecności reprezentanta właściwego wyznania.

Przy obradach i głosowaniu nad sprawami, tyczącemi się osobistych interesów jednego z członków lub jego krewnych i powinowatych aż do czwartego stopnia, członek ten udziału mieć nie może.

Zażalenia przeciw orzeczeniom i zarządzeniom Rady szkolnej okręgowej rozstrzyga Rada szkolna krajowa. We wszystkich przypadkach, w których niema przepisanego innego terminu do wniesienia rekursu, należy zażalenia te wnosić w Radzie szkolnej okręgowej w terminie 14 dni, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia. Mają one moc odraczającą, o ile ustawa nie zawiera innego postanowienia.

§. 11.

W imieniu Rady szkolnej okręgowej załatwiać będzie bieżące czynności Wydział wykonawczy, do którego należą:

a) przewodniczący Rady szkolnej okręgowej, a w nieobecności jego urzędnik zastępujący go we władzy politycznej, w miastach z własnym statutem wiceprezydent miasta;

b) członek Rady szkolnej okręgowej w siedzibie tej Rady zamieszkały, a przez nią do tej funkcyi wybrany, w miastach z własnym statutem dwaj członkowie w ten sposób wybrani;

c) inspektor szkolny okręgowy, a względnie inspektorowie szkolni okręgowi, w razie zaś nieobecności inspektora, jeden z reprezentantów zawodu nauczycielskiego w Radzie zasiadający, a przez nią do funkcyi tej przeznaczony.

Nieobecność któregobądź z członków Wydziału wykonawczego wymienionych pod b) i c), o ile nie była spowodowaną winą przewodniczącego, nie wstrzymuje czynności tegoż Wydziału.

§. 12.

W sprawach wymagających pospiechu, chociażby kolegialnie miały być traktowane, może przewodniczący wydać bezpośrednie rozporządzenia, winien jednak bezzwłocznie, a najpóźniej na najbliższem posiedzeniu, zasięgnąć zatwierdzenia Rady szkolnej okręgowej.

§. 13.

Dla każdego okręgu szkolnego mianuje minister wyznań i oświaty osobnego inspektora szkolnego okręgowego na podstawie terna przedłożonego przez Radę szkolną krajową.

Dla okręgów liczących wiele szkół może minister wyznań i oświaty mianować kilku inspektorów szkolnych okręgowych.

Inspektorowie mianowani być mają zazwyczaj z grona nauczycieli, etat zaś ich i pobory ustanowione będą we właściwej drodze.

§. 14.

Inspektor szkolny okręgowy powołany jest głównie do sprawowania nadzoru dydaktyczno-pedagogicznego nad szkołami ludowemi.

W tym celu ma obowiązek odbywać wizytacye szkół peryodycznie, jest też upoważnionym do udzielania nauczycielom rad pod względem dydaktyczno-pedagogicznym i do zaradzenia spostrzeżonym wszelkim niedostatkom przez udzielanie na miejscu ustnych wskazówek i przestróg.

Inspektor okręgowy przewodniczy na okręgowych konferencyach nauczycielskich, o ile na nich nie obejmie przewodnictwa inspektor szkolny krajowy.

Inspektor okręgowy kwalifikuje nauczycieli pod względem ich pilności, zdolności i zachowania się, lecz orzeczenia kwalifikacyjne wystawione i podpisane przez inspektora, podpisuje także przewodniczący Rady szkolnej okręgowej, któremu służy prawo dodania własnych uwag.

Inspektor okręgowy powołany jest wreszcie w pierwszym rzędzie do starania się o dalsze kształcenie się nauczycieli.

§. 15.

Podczas wizytacyi powierzonych sobie szkół publicznych ma inspektor okręgowy przedewszystkiem uważać:

1. Na działalność Rad szkolnych miejscowych, a w szczególności na prowadzenie rachunków funduszu szkolnego miejscowego;

2. na przestrzeganie przepisów prawnych przy przyjmowaniu i uwalnianiu dzieci ze szkoły;

3. na zdolność, pilność, na zachowanie się nauczycieli w ogóle, na panującą w szkole karność, porządek i ochędostwo;

4. na przestrzeganie planu nauk, na metodę naukową i na postępy dzieci w ogóle i w każdym przedmiocie z osobna;

5. na zaprowadzone środki i przybory naukowe, tudzież na wewnętrzne urządzenie szkoły;

6. na ekonomiczne i hygieniczne stosunki szkoły, na stan budynku, ogrodu i gruntu szkolnego;

7. na czytelnie i biblioteki ludowe założone przy szkole za pozwoleniem Rady szkolnej krajowej i na dobór książek w nich złożonych.

Przy wizytacyi prywatnych zakładów szkolnych i wychowawczych winien inspektor szkolny okręgowy na to uważać, czy zakłady te odpowiadają warunkom, pod którymi były założone i czy nie przekraczają granic swego uprawnienia.

§. 16.

Inspektorowie szkolni okręgowi mają składać sprawozdania o swych czynnościach do Rady szkolnej okręgowej z dołączeniem potrzebnych wniosków i podaniem wskazówek, których na miejscu udzielili.

Sprawozdania te mają być przedłożone wraz z uchwałami wskutek nich zapadłemi Radzie szkolnej krajowej, która uwzględnia je w sprawozdaniach szkolnych przesyłanych do ministerstwa wyznań i oświecenia.

§. 17.

Rada szkolna okręgowa może zarządzać nadzwyczajne wizytacye szkół przez osobnych delegatów, którzy mają jej z poczynionych spostrzeżeń zdawać sprawę, nie mają jednak prawa udzielać nauczycielom wskazówek dydaktyczno-pedagogicznych.

Członkowie Rady szkolnej okręgowej mają prawo zwiedzać osobiście szkoły ludowe swego okręgu, nie mogą jednak wchodzić na lekcye religii wyznania, do którego sami nie należą.

Mogą oni z poczynionych spostrzeżeń swoich zdawać sprawę Radzie szkolnej okręgowej i swoim mocodawcom, nie mają atoli prawa udzielać ich bezpośrednio nauczycielom.

§. 18.

Doradcy Rady szkolnej okręgowej (§. 6.) mają prawo zwiedzać znajdujące się w okręgu szkoły, do których uczęszczają dzieci ich wyznania, aby się przekonać o ich stanie, tudzież mają prawo być obecnymi przy peryodycznych wizytacyach tychże przez inspektorów szkolnych okręgowych; wreszcie mają prawo donosić Radzie szkolnej okręgowej o zrobionych przez siebie spostrzeżeniach i czynić wnioski w celu polepszenia rzeczonych szkół.

Rada szkolna okręgowa ma zasięgać zdania doradców we wszystkich sprawach zostających w związku z ich powołaniem, doradcy zaś mogą uczestniczyć we wszystkich nad tem obradach Rady szkolnej okręgowej z głosem stanowczym.

§. 19.

Przewodniczący Rady szkolnej okręgowej kieruje jej biurem, porucza członkom Rady wpływające sprawy do referowania i wykonywa uchwały Rady lub porucza ich wykonanie.

Wykonanie pewnych uchwał na miejscu może jednak Rada za zgodą swego przewodniczącego powierzyć osobnemu delegatowi lub delegatom. Delegatem Rady w sprawach dydaktyczno-pedagogicznych jest inspektor szkolny okręgowy.

Polityczna władza powiatowa dostarcza Radzie szkolnej okręgowej potrzebnych ubikacyi i sił pomocniczych, opędza także jej potrzeby kancelaryjne.

W miastach rządzących się własnym statutem gminnym daje Radzie szkolnej okręgowej ubikacye i niezbędne siły pomocnicze reprezentacya gminna; potrzeby kancelaryjne opędzane będą z funduszów gminnych

§. 20.

Członkowie Rady szkolnej okręgowej sprawują swoje czynności bezpłatnie i mają tylko prawo do zwrotu kosztów podróży na posiedzenie tejże Rady, w myśl postanowień ust. państwowej z dnia 30. marca 1879 Nr. 48 Dz. u. p.

§. 21.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy przestają obowiązywać §§. 20—41. ustawy krajowej z dnia 25. czerwca 1873 o władzach nadzorczych

miejscowych i okręgowych dla szkół ludowych Nr. 255 Dz. u. k., względnie z dnia 6. grudnia 1887 Nr. 67 Dz. u. kr.

§. 22.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi wyznań i oświecenia i ministrowi spraw wewnętrznych.

Franciszek Józef w. r.

Thun w. r. **Bylandt** w. r.

Nr. 85.

Ustawa

z dnia 6. lipca 1899 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca postanowienia artykułu 11. ustawy z dnia 1. stycznia 1889 (Dz. u. kr. Nr. 16) w brzmieniu ustawy z dnia 5. maja 1896 (Dz. u. kr. Nr. 34) i postanowienia artykułu 12. tejże ustawy z dnia 1. stycznia 1889 w brzmieniu ustawy z dnia 15. czerwca 1892 (Dz. u. kr. Nr. 40) o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Artykuły 11. i 12. ustawy z dnia 1. stycznia 1889 (Dz. u. kr. Nr. 16) w brzmieniu ustawy z dnia 5. maja 1896 (Dz. u kr. Nr. 34), względnie w brzmieniu ustawy z dnia 15. czerwca 1892 (Dz. u. kr. Nr. 40) o stosunkach prawnych stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych, zostają w dotychczasowem brzmieniu uchylone i mają odtąd opiewać:

Art. 11.

A). Roczne płace nauczycieli szkół ludowych publicznych dzielą się na następujące klasy:

a) w szkołach pospolitych:

I. klasa w miastach rządzących się własnym statutem dla połowy posad w każdem mieście 900 zł., dla drugiej połowy posad 800 zł.

II. klasa w miastach zorganizowanych na podstawie ustawy krajowej z dnia 13. marca 1889 (Dz. u. kr. Nr. 24) dla $^1/_4$ części ogółu posad 800 zł., dla $^1/_4$ części posad 700 zł., dla $^2/_4$ części posad 600 zł.

III. klasa w gminach zorganizowanych na podstawie ustawy krajowej z dnia 3. lipca 1896 (Dz. u. kr. Nr. 51) dla $^1/_4$ części ogółu posad 700 zł., dla $^1/_4$ części posad 600 zł., dla $^2/_4$ części posad 500 zł.

IV. klasa w reszcie gmin dla $^1/_4$ części posad w każdym powiecie 500 zł., dla $^1/_4$ części posad 450 zł., dla $^2/_4$ części posad 400 zł.

b) w szkołach wydziałowych osobnych i w klasach wydziałowych połączonych z pospolitemi:

I. klasa w miastach, rządzących się własnym statutem dla połowy posad w każdem mieście 1.000 zł., dla drugiej połowy 900 zł.

II. klasa w innych miastach dla połowy ogółu posad 900 zł., dla drugiej połowy 800 zł.

B). Płaca roczna stałego młodszego nauczyciela wynosi w klasie I. płac 500 zł., w klasie II. płac 450 zł., w klasie III. płac 400 zł., w klasie IV. płac 350 zł.

C). Wynagrodzenie nauczycieli tymczasowo ustanowionych oznacza Rada szkolna krajowa, nie może ono jednak wynosić mniej niż 250 zł. rocznie, ani przewyższać poborów nauczyciela stałego, którego miejsce nauczyciel tymczasowy zastępuje.

Art. 12.

Przy posuwaniu do płac wyższych w obrębie każdej klasy uwzględniać należy obok nienagannej i skutecznej służby okoliczność, że nauczyciel obarczony jest rodziną. Do płacy najwyższej w klasie II. i III. płac w szkołach pospolitych, posunięci być mogą tylko nauczyciele kierujący szkołami o pięciu lub więcej klasach, tudzież tacy nauczyciele tychże szkół, którzy posiadają egzamin kwalifikacyjny dla szkół wydziałowych.

§. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1900 roku.

§. 3.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi oświaty.

Ischl dnia 6. lipca 1899.

Franciszek Józef w. r.

Bylandt w. r.

Nr. 86.

Rozporządzenie

c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 21. lipca 1899 L. 17.920, w sprawie wynagrodzenia przypadającego nauczycielom tymczasowo ustanowionym w publicznych szkołach ludowych.

Na podstawie artykułu 11. ustawy z dnia 6. lipca 1899 Nr. 85 Dz. u. i rozp. kr. rozporządza c. k. Rada szkolna krajowa w sprawie wynagrodzenia przypadającego nauczycielom tymczasowo ustanowionym w publicznych szkołach ludowych co następuje:

§. 1.

Jeżeli c. k. Rada szkolna krajowa zezwoli na poruczenie nauczycielowi stałemu zastępstwa nauczyciela w innej szkole, w takim razie nauczycielowi temu należą się wszystkie pobory, przywiązane do posady, którą tymczasowo zajmuje.

§. 2.

Nauczyciel mianowany tymczasowo bądź dla zastępstwa nauczyciela stałego, bądź na czas opróżnienia posady etatowej, bądź też na posadzie nadetatowej, pobiera:

a) w szkołach wydziałowych I. klasy płac nauczycielskich wynagrodzenie 540 zł., II. klasy płac nauczycielskich 480 zł. rocznie;

b) w szkołach pospolitych I. klasy płac nauczycielskich wynagrodzenie 480 zł. rocznie, jeżeli posiada egzamin kwalifikacyjny, a 420 zł. rocznie, jeżeli posiada tylko egzamin dojrzałości z seminaryum nauczycielskiego;

c) w szkołach pospolitych II. klasy płac nauczycielskich wynagrodzenie 420 zł. rocznie, jeżeli posiada egzamin kwalifikacyjny, a 360 zł. rocznie, jeżeli posiada tylko egzamin dojrzałości z seminaryum nauczycielskiego;

d) w szkołach pospolitych III. i IV. klasy płac nauczycielskich wynagrodzenie 300 zł. rocznie, jeżeli posiada egzamin kwalifikacyjny lub co najmniej egzamin dojrzałości z seminaryum nauczycielskiego.

§. 3.

Nauczyciel tymczasowy pomocniczy nie posiadający przepisanej kwalifikacyi nauczycielskiej pobiera wynagrodzenie 250 zł. rocznie.

§. 4.

W myśl artykułu 16. ustawy z 15. czerwca 1892 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 40 pobierają nauczyciele tymczasowi w miastach i miasteczkach dodatek na mieszkanie wynoszący 10% ich wynagrodzenia (§§. 2 i 3).

§. 5.

Nauczycielom tymczasowym, powołanym na czas opróżnienia posady starszego nauczyciela przy szkole wydziałowej lub przy szkole pospolitej pięcio- i sześcio-klasowej, może c. k. Rada szkolna krajowa przyznać wszystkie pobory najniższego stopnia płacy starszego nauczyciela, jeżeli posiadają egzamin kwalifikacyjny do szkół wydziałowych.

§. 6.

Nauczycielowi któremu tymczasowo poruczono kierownictwo szkoły, należy się przez czas zastępstwa, jeżeli ono trwa dłużej jak trzy miesiące, dodatek za kierownictwo i mieszkanie przywiązane do tej posady, o ile mieszkanie nie służy rzeczywistemu kierownikowi lub wdowie i sierotom po kierowniku (art. 48. ustawy z 1. stycznia 1889 Nr. 16 Dz. u. i rozp. kraj.)

§. 7.

Jeżeli wskutek niniejszego rozporządzenia nauczyciel tymczasowy w swoich poborach miałby ponosić uszczerbek, zatrzymuje dotychczasowe pobory, dopóki pozostaje na zajmowanej obecnie posadzie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie od 1. stycznia 1900 r. Z dniem tym przestaje obowiązywać rozporządzenie c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 12. czerwca 1896 L. 12.838 (Nr. 35 Dz. u. i rozp. kraj.)

We Lwowie dnia 21. lipca 1899.

Za c. k. Namiestnika:

Bobrzyński w. r.

Nr. 87.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 21. lipca 1899 L. 74.126, w sprawie opustu podatku gruntowego i domowego na r. 1899.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że w myśl artykułów IV. do IX. ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220 i rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 28. czerwca 1899 L. 33.134 (Dz. p. p. Nr. 117) nastąpi w roku 1899 opust w wysokości $12\frac{1}{2}$ proc. od przypisanych na ten rok należytości podatku gruntowego, a $11\frac{3}{10}$ proc. od przypisanych na ten rok należytości podatku domowego z wyjątkiem podatku 5-procentowego od dochodu z budynków od tegoż podatku uwolnionych.

Opust ten obliczany będzie tylko co do rządowych należytości podatkowych z wyłączeniem dodatków autonomicznych i zapisany zostanie w książeczkach podatkowych względnie w nakazach płatniczych odnoszących się do wspomnianych wyżej podatków po obliczeniu opustu przypadającego za rok 1899 na każdego poszczególnego kontrybuenta.

Kiedy uwidocznienie to będzie mogło nastąpić podadzą urzędy podatkowe w swoim czasie osobnemi obwieszczeniami do powszechnej wiadomości.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu:

Korytowski w. r.

Nr. 88.

Rozporządzenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 24. lipca 1899 L. 79.382, oznaczające drogi lądowe, któremi począwszy od dnia 1. sierpnia 1899 wolno będzie transportować opodatkowany cukier w ilościach większych niż dwa kilogramy w wzajemnym obrocie między krajami korony węgierskiej względnie Bośnii i Hercegowiny a królestwami i krajami reprezentowanemi w Radzie państwa.

Na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 19. lipca 1899 L. 40.089 i odnośnie do artykułu 3. część VIII. ces. rozporządzenia z 17. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120 dotyczącego obrotu cukrem opodatkowanym między królestwami i krajami reprezentowanymi w Radzie państwa, krajami korony węgierskiej i krajami Bośnii i Hercegowiny, podaje się niniejszem do wiadomości, że począwszy od dnia 1. sierpnia 1899 na razie tylko następującemi tutejszo krajowemi drogami (oprócz dróg żelaznych) wolno będzie w kierunku od granicy węgierskiej do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa transportować opodatkowany cukier w ilościach większych niż dwa kilogramy, a mianowicie:

Kraj koronny	Miejscowość w Węgrzech	Kierunek drogi	Najbliższy oddział straży skarbowej w Galicyi
ku Galicyi	z Csacza	przez Zwardoń Szare	Żywiec
	z Namestó	„ Przyborów Jeleśnia	Żywiec
	z Ó-Falu	„ Czorsztyn	Nowy Targ
	z Palocsa	„ Muszynę	Muszyna
	z A. Szvidnik	„ Barwinek	Dukla
	z Mező Laborcz	„ Jaśliska	Dukla
	z Sztak-csin	„ Pass Strubb	Baligród
	z N. Berezna	„ Sionki	Turka
	z Alsó-Vereczke	„ Tucholkę	Skole

Spis powyższych dróg lądowych znajduje się we wszystkich oddziałach straży skarbowej i można go tam przeglądać.

Nr. 89.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 3. sierpnia 1899 L. 74.330, którem zmienione zostaje rozporządzenie z dnia 26. listopada 1898 L. 92.582, tyczące się oględzin żywych zwierząt na stacyach kolejowych w Galicyi.

Wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 17. lipca 1899 L. 16.646, c. k. Namiestnictwo zmieniając drugi ustęp punktu 4. rozporządzenia z 26. listopada 1898 L. 92.582, w sprawie nadawania i wyładowania poszczególnych sztuk zwierząt żywych na stacyach kolejowych w Galicyi, postanawia, że ustęp ten ma w przyszłości opiewać jak następuje:

„Wyjątkowo można w stacyach, które nie są ustanowione jako stacye do ładowania i wyładowania zwierząt, nadawać i wyładowywać poszczególne zwierzęta, jednak nie więcej niż sześć sztuk w jednym dniu, bez poprzednich oględzin, lecz tylko wtedy, jeżeli transport przeznaczony jest do jednej ze stacyj kolejowych w Galicyi“.

Inne postanowienia tutejszego rozporządzenia z dnia 26. listopada 1898 L. 92.582 pozostają niezmienione.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lidl w. r.

Nr. 90.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 9. lipca 1899 L. 46.542, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Jaśle koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych Warzycko-Lubelskiej i Frysztacko-Brzosteckiej na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakow-

skiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Jaśle udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 14. kwietnia 1894 Dz. u. kr. Nr. 35 koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych Warzycko-Lubelskiej i Frysztacko-Brzosteckiej na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Jaśle przedłuża się na przeciąg dalszych lat pięciu prawo do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych Warzycko-Lubelskiej i Frysztacko-Brzosteckiej pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy na każdej z wyż wymienionych dróg przy jednej zaporze według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 19. lipca 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.